

Z priebehu VI. Ročníka zimných športových hier Doprastavu, a.s.

Všetko sa to začalo vo štvrtok 27.02.2003 po stredajšom oficiálnom tréningu. Na VI. Ročníku zimných športových hier Doprastavu privítal účastníkov a hostí generálny riaditeľ Ing. Dušan Mráz a starosta Zuberca Ing. Marián Jurina. Súťaž o putovný pohár generálneho riaditeľa sa zúčastnilo do 150 športovcov. Tieto hry začali mať aj medzinárodný charakter, pretože medzi účastníkmi boli aj český športovci, ktorým sa u nás nesmierne páči a v hojnej miere opäť začali navštevovať náš región aj ako turisti, ktorý nám robia vďaka spokoj-

ností veľkú reklamu v Čechách. Zimným hrám tento rok prišlo v hojnej miere počasie a tak nebolo problémom, na vynikajúco pripravených tratiach zásluhou firmy Trawest, podávať hodnotné športové výkony. Aj vďaka perfektnému zabezpečeniu hier našimi dobrovoľnými členmi sa tieto hry stali tradíciou v našej oblasti, čo nás nesmierne teší. Po prvýkrát sa tieto hry podarilo vyhrať závodu Žilina po zaslúženom vrcholnom výkone najmä v bežeckých disciplínach nášho člena Petra Bažíka. Zásluhu na zdarnom priebehu hier a veľkej

spokojnosti malo veľa ľudí.

Veľká vďaka patrí najmä Stanislavovi Gejdošovi, Stanislavovi Jandurovi a kolektívu, ktorí už tradične zabezpečuje aj organizáciu tento pretek. Vďaka dobrovoľnej a obetavej práci všetkých našich zúčastnených členov sa tieto hry každoročne opakujú v našej oblasti a znamenajú pre nás nemalý prínos. Dúfam, že tejto milej tradícii budeme všetci verní a budeme sa aj naďalej v hojnom počte podieľať na zabezpečovaní zimných športových hier Doprastavu.

Ludovít Bótoš

Po stopách záhranárov

Udalosť z pred 58 rokov, keď 4 ranených partizánov dočasne umiestnených v drevenom zrubu pod Salatinom transportovali v toboganoch 14 poľský záchranníci, sa zapísala do dejín záchranných akcií nielen v Poľsku, ale aj v celej Európe. Na znak vďaka tejto hrdinskej udalosti sa začali stretávať členovia HS Roháče a TOPR-u jeden rok na Zverovke a druhý v Chocholovskej doline. Aj tohto roku 16. februára sa na pozvanie TOPR-u vybrala 11 členná skupina členov HS pod vedením Rastislava Šrobu po stopách poľských záchranníkov. Ich trasa viedla cez Látanú dolinu smerom na Lúčnu. Lúčna bola miestom stretnutia kde sa stretli s členmi TOPR-u, ktorí im prišli oproti. Obe skupiny sa stretli okolo 13 hodiny. Nasledovalo priateľské podanie rúk, malé občerstvenie a niekoľko fotografických záberov. Potom nasledovalo zlyžovanie k Chocholovskej chate. Tam na nich už čakali seniori i niektorí členovia HS z Roháčov a taktiež členovia seniori a horský vodcovia TOPR-u. Program stretnutia sa začal svätou omšou v blízkosti Chocholovskej chaty. Táto bola odslúžená za všetkých členov TOPR-u, ktorý sa nedožili tohto stretnutia.

Na stretnutí bol prítomný aj priamy účastník tejto záchrannej akcie Stanislav Gasienica Wawrytko, ktorému všetci prítomní zo srdca spievali pieseň „Sto ľat, sto ľat nech žije nám“.

Všetkých prítomných privítal predseda klubu seniorov TOPR-u Ján Krupský. Poďakoval členom HS, ktorý absolvovali prechod zo

zverovky do Chocholovskej doliny. Vyzdvihol pripravenosť členov TOPR-u i HS kedykoľvek zasiahnuť, či je to na jednej, alebo druhej strane hranice. Po slávnostnej večeri, na ktorej sa zúčastnilo okolo 70 pozvaných, si prítomní v skupinkách pohovorili o aktivitách v minulom roku, ale hlavne o pripravách na budúci rok ktorý bude jubilejný pre obidve strany. V zakopanom budú oslavy 100 rokov od založenia GOPR-u a my si pripomenieme 50 výročie vzniku HS v Západných Tatrách.

Okolo 18 hod. nastal čas rozlúčky. Bolo sa treba dostať na parkovisko na začiatku Chocholovskej doliny. Niektorí na lyžiach, iní v aute, ale všetci spokojní sme sa stretli v autobuse. Na budúci rok privítame priateľov z TOPR-u v Roháčoch.

Stanislav Jandura

Spravodaj HS Západné Tatry vydáva oblastný výbor HS Západné tatry - Roháče. Úprava Vladimír Žuffa, Marcel Pádek. Texty neprešli jazykovou úpravou.

Čakatelía

Po skúsenostiach z minulého roku sme sa viac sústredili na prípravu čakateľov, ktorí sa mali zúčastniť základného kurzu HS. Pod dohľadom inštruktorov sa pravidelne pripravovali na cvičnej skale Vápenka. V rámci zvýšenej snahy o kvalitnú prípravu absolvovali jednu horolezeckú túru vo Vysokých Tatrách, kde vyliezli vo Veľkej stene cestu „Biely výlom“ klasifikácie V. Príprava našich čakateľov mala úspech, keď na tohtoročnom základnom kurze patrili medzi najlepších. Napríklad v kondičnom teste skončili všetci traja medzi prvými piatimi a aj počas kurzu patrili k tým aktívnejším. Základný kurz, ktorý sa konal 21.9.2003 – 28. 9.2003 na Sliezske dome, potvrdil zvýšenú latku, ktorú nasadili inštruktori HZS dôkazom čoho boli aj šiesti čakatelía, ktorý týmto zvýšeným nárokom nevyhoveli. A tak je to poučením aj pre nás aby sme neposielali na kurz čakateľov len na doplnenie počtov, ale poriadne pripravených. Dúfame, že tohtoročný čakatelía Marián Šroba ml., Pavol Brna a Peter Šroba si budú rovnako úspešne počínať aj na zimnej časti základného kurzu.

Rudolf Žuffa

ROČNÍK 10 ČÍSLO 1 november 2003

Spravodaj HS Západné Tatry, Zverovka

ČINNOSŤ HS V ROKU 2003

Zimná sezóna 2002/2003

Tohtoročná zimná sezóna na zjazdových tratiach sa, po začiatku chudobnejšom na prírodný sneh, rozbehla priaznivo. Výstavbou a prevádzkou štvorsedačkovej lanovky na zjazdovke v Spálenej stúpa úroveň služieb a zvýšil sa záujem o lyžovanie v tomto stredisku. Prejavilo sa to zvýšeným počtom návštevníkov a tým aj vyšším počtom úrazov.

Terény mimo zjazdových tratí boli počas zimy viackrát nebezpečné kvôli lavinám. Od konca januára do polovice februára a začiatkom apríla po napadnutí väčšieho množstva snehu pretrvával 4. stupeň lavínového nebezpečenstva.

Letná sezóna 2003

Letná sezóna sa vyznačovala nezvyčajne pekným a stálym počasím. Zvýšená návštevnosť hlavne českých turistov sa pre-

javila na hrebeni Roháčov čakacími dobami na reťaziach.

Pohotovostné služby

HS zabezpečovala služby na zjazdovke Spálenej a v strediskách Milotín a Janovky. Stála pohotovostná služba bola vykonávaná v dome HS na Zverovke. V mesiacoch júl a august bola služba zabezpečovaná v teréne.

Školenia

V zime boli uskutočnené dve preškolenia dobrovoľných členov HS a viacero školení čakateľov dobrovoľného zboru HS (nových čakateľov je 8). Letného preškolenia spojeného s kondičnými previerkami sa zúčastnilo 21 členov. V piatok 14.11.2003 sa 11 dobrovoľníkov a 7 profesionálov zúčastnilo nácviku evakuácie z lanovky v Spálenej. Dňa 30.11.2003 sa konalo zimné preškolenie v Zelenej doline spojené z nácvikom spustu v masíve Baníkova.

Asistencie pri športových podujatiach

- Štefanský výstup k bývalej Ľatliakovej chate
- Zverovka – Lúčna – Chocholowska dolina po stopách poľských záchranníkov
- športové hry Doprastavu
- športové hry HS
- Goralský klobúčik
- Sviatok hôr
- Deň hôr – Sedlo pod Osobitou
- stretnutie na Lúčnej
- pietna spomienka na Žiarskej Chate

Záchranné akcie

- záchrana 3 českých turistov z Hrubej kopy (4.2.2003)
- záchrana 3 českých turistov z Pachoľaťa (5.-6.4.2003)
- znesenie českej turistky - Sivý vrch (11.7.2003)
- znesenie českého turistu-Partizánska nemocnica (17.7.2003)
- pátračka Sivý vrch (21.06.2003)
- znesenie český turista (06.09.2003)
- pátračka Roháče (01.11.2003)
- pád českého turistu z Ostrého Roháča - odvoz vrtuľníka

Záchranná činnosť

- ťažké úrazy	10
- ľahké úrazy a zranenia stredného rozsahu	159
- zásah vrtuľníkom	3

Zmena stanov a situácia v HS

S končiacim sa rokom 2002 ukončili svoju činnosť zamestnanci Tatranskej horskej služby aj zamestnanci Horskkej služby na Slovensku. Od 1. 1. 2003 vznikol

nový subjekt – Horská záchranná služba začlenená pod Ministerstvo vnútra SR. Za riaditeľa bol menovaný Ing. Jozef Janiga. Sídлом riaditeľstva je Poprad.

Dobrovoľní členovia HS ostávajú ako občianske združenie Horskkej služby na Slovensku. Horská služba na Slovensku užívala hnuteľný aj nehnuteľný majetok za niekoľko miliónov korún. Časť z toho predala a ostatok prenajala nástupníckej organizácii s tým, že ho budú môcť využívať aj členovia HS na Slovensku.

Keď došlo k takým rozsiahlym zmenám, museli sa zmeniť aj stanovky Horskkej služby na Slovensku, ktoré boli schválené na konferencii HS v decembri 1994 a zaregistrované na Ministerstve vnútra SR. 31. 01. 1995. Preto predsedníctvo Horskkej služby na Slovensku zvolalo na 27. 02.

2003 mimoriadnu konferenciu na Donovaloch, ktorej hlavnou úlohou bolo schválenie zmien týchto stanov. Po búrlivej diskusii k jednotlivým bodom a navrhovaným zmenám nakoniec došlo k ich schváleniu. V rôznom predseďa HS na Slovensku Ing. Bahýl informoval, že za získané prostriedky z predaja a nájmu by chcel do troch rokov vystrojiť a vyzbrojiť členov HS na Slovensku. Dúfame, že bude dodatok prostriedkov aj z Ministerstva vnútra SR na uskutočnenie týchto plánov.

Našu oblasť na mimoriadnej konferencii zastupovali: Ing. Juraj Majerčák, Stanislav Jandura, Maroš Filek a Vlado Žuffa.

Stanislav Jandura

Na ďalšom zasadnutí Rada HS vyzvala cvičiteľov, aby sa stretli a preškolili. Letné preškolenie sa uskutočnilo v októbri v Jasnej. Zúčastnili sa ho Peter Bažík a Jožo Šuriňák ml. Po absolvovaní zimného školenia budú

znalostí. Na základe toho sa budú pri školeniach robiť kondičné a odborné previerky. Podľa toho budú členovia rozdelení na:

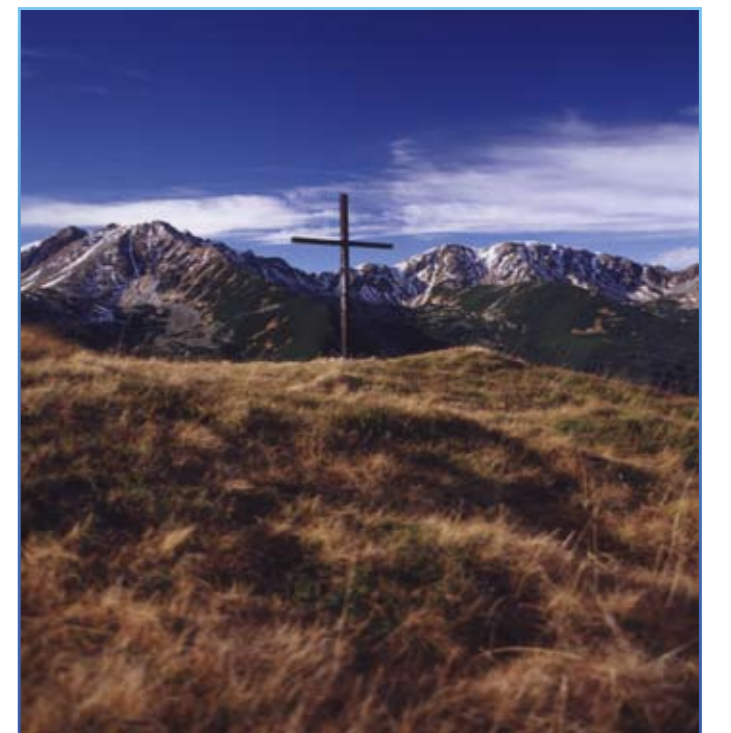
-člen záchrannár

-člen

Člen záchrannár bude pri záchranných akciách vo vrcholovom družstve. Tito budú na záchranné akcie volaní ako prví a potom podľa potreby bude volané podporné družstvo. Vrcholové družstvo musí byť dobre vyzbrojené a vyzbrojené, aby nemalo na záchrannú akciu problémy. Oblastný výbor bude s Radou HS rokovať, aby sa táto výstroj a výzbroj zabezpečila.

Toto je výzva pre všetkých členov, ktorí chcú aktívne pôsobiť v HS a pomáhať ľuďom, keď to potrebujú, aby si plnili svoje povinnosti.

Peter Bažík

Zimné stretnutie

Aj keď zimná sezóna v Roháčoch bola ešte v plnom prúde, oblastný výbor HS zvolal 29.03.2003 svojich členov na zimné športové hry členov HS spojené s rozlúčkou so snehom. Pozval aj ich manželky, priateľky a ich deti do zimného strediska v Spálenej. Zúčastnilo sa 26 členov. Keď k nim pripočítame manželky a deti bolo nás niečo cez 55. Bola to už dosť veľká rodina. Po príprave tratí a materiálu potrebného k jednotlivým súťažiam všetko mohlo začať. Jednotlivé rodiny si starostlivo pripravovali lyže a stúpacie pásy aby čo najrýchlejšie a bez akýchkoľvek problémov vytiahli kanadské sane na vyznačené miesto vzdialené 450 m s prevýšením 60 m. Z tohto miesta manželka zviezla svojho manžela do cieľa na tých istých saniach. Keďže súťaž prebiehala na okraji v spodnej časti zjazdovky do povzbudzovania sa zapojilo aj množstvo lyžiarov. Po skončení tejto časti súťaže táto pokračovala v hľadani predom ukrytého predmetu pomocou Berdínu. V tejto časti súťaže mali viacej šťastia ženy, ktoré ukrytý predmet našli skôr a túto zaujímavú

cenu vyhrali a tak mužom „vypálili rybník“. Medzitým sa už na štarte pripravovali najmladší účastníci stretnutia. Pretekali v „obrovskom slalomčeku“. Každé dieťa v cieľi dostalo sladkosť a pochvalu od svojich rodičov.

Na bežeckých tratiach sa pripravovala posledná disciplína v štafetovom behu. Boli to osemčlenné štafety mužov a žien. Mužov čakal dvojkilometrový okruh a ženy si vychutnali polovičnú vzdialenosť. Boli to zaujímavé preteky, keď pri odovzdávaní štafety sa poradie vo vedení neustále menilo. Nakoniec vyhrali muži aj keď len o 3,6 sekundy.

Pri dome HS na Zverovke už vybraní organizátori pripravovali guláš, pri ktorom sme si pohovorili o končiaci sa zimnej sezóne, ale hlavne o vyhlídkach do budúcnosti. Bolo to vydarené stretnutie, ktorého cieľom okrem iného bolo aj stmelovanie kolektívu a toto sa naozaj podarilo. Organizátorom treba poďakovať za prípravu a celkovú organizáciu tohto podujatia a tešiť sa na ďalšie podobné stretnutia.

Stanislav Jandura

ZÁCHRANNÉ AKCIE 2003

Pasca na Pachoľi

V sobotu večer 5.4.2003 o 21:00 hod. dostala Horská záchranná služba z Roháčov mobilným telefónom naliehavé volanie o pomoc. Trojica turistov stratila v snehovej víchrici na hrebeni Roháčov orientáciu. Zostúpila do južnej strany. Dostala sa do steny, odkiaľ nebolo možné zostúpiť do údolia a hore ani pomyslieť. Zrazu začal neľútostný boj o život.

Vyhlasuje sa záchranná akcia. Počasie na horách besnie. Vietor metá sneh. Teplota -20 °C. Viditeľnosť prakticky žiadna. Lavínové nebezpečenstvo hrozí z každého miesta v doline. Do tohto pekla, nastupuje zuberské záchranné družstvo. Situáciu skomplikoval pád plecniaka, ktorý spadol jednému z nešťastníkov do doliny. Skompletovanie potrebného záchranného materiálu, jeho nabalenie, nasadenie čelových svietiacich lúčov, kontrola lyžiarskeho výstroja, mačiek, volacích znakov, zapínanie vyhľadávacích lavínových prístrojov. Nočná šichta začína. Meter po metri razí skupina záchranárov cestu Zelenou dolinou. Okolo Roháčskeho vodopádu po heliportnú plochu na rázcestie k plesám je orientácia v lese ľahká. Od rázcestia smerom do Baníkovského sedla je orientá-

metná situácia. Telefónne spojenie s postihnutými. Slová útechy aby vzdorovali zložitej situácii s ubezpečením, že zajtra budú určite zachránení. Nad ránom o štvrtej sa ukladáme do postelí. Zrazu je o siedmej pred kostolom. Je to pekná tradícia. Všetko naše úsilie je aj tak v Božích rukách. Jedni sa ponáhľajú na nedeľnú rannú svätú omšu, my opačným smerom do hôr. Obiehajú nás vozidlá záchranných služieb ostatných oblastí Slovenska. Veľá áut smeruje na lyžiarske preteky o Goralský klubúčik. Ratraky zo zjazdovky nám pri vyvážaní nepomôžu. Sami sotva stihnú pripraviť zjazdovku pred štartom preteku. Snehu napadlo neúrekom. V dome horskej služby je to ako v úli. Množstvo záchranného materiálu pre transport postihnutých, oblečenie, potrava, tekutiny, náhradné oblečenie, všade lyže s tulenými pásmi, palice, vysielacky. Virtuálna Leteckej záchrannej služby vzhľadom na nepriazeň počasia vyštartovať nemôže. O chvíľu rachotia dva snežné skútre, ktoré vyfahujú päťicu záchranárov na poľanu Adamcuľa. Posily vlievajú nové sily. Viditeľnosť za bieleho dňa je podstatne lepšia. Dosahuje sa kóta lavinovej sondy, ktorú tu

Hrubá kopa

Dňa 31.1.2003 sa vybrala trojica českých turistov na hrebeňovú túru zo Salatína cez Skriniarky, Spálenú, Pachoľa, Baníkov, Hrubú kopu smerom do Smutného sedla. Na tretí

deň sa výrazne zhoršilo počasie a trojica uviazla na mieste druhého bivaku medzi Hrubou a Tretou kopou. Stratili orientáciu a museli vo víchrici stráviť v stane 2 noci a jeden deň. Nasledujúce ráno im na ich požiadanie mobilným telefónom vyrazilo 7 členov HS na pomoc. Vzhľadom na lavínové nebezpečenstvo (3. stupeň) postupovali záchranári Smutnou dolinou sfúkaným hrebeňom Zeleného cez Tri kopy k postihnutým (11.00 hod.). Tou istou trasou (cez Tri kopy) pomocou fixných lán trojicu spešne dovedli na Zverovku. Keďže sa v čase uzáveru chodníkov nachádzali na miestach ktoré nie sú povolené na horolezeckú činnosť, budú musieť uhradiť ne malé výdavky na záchrannú akciu.

Rastislav Šroba

Normálne sa využíva na vlastnú bezpečnosť. Teraz sa využil na signalizáciu a určenie našej polohy. Všetci střípli. Uviaznutí výbuch vôbec nepočuli. Nastala pochybnosť či sa postupuje správnym smerom. Na vrchole Pachole vo výške 2166 m bol odpálený druhý delobuch. Trojica sa prihlásila, že

Spolupráca našich záchranárov a kamarátov z iných oblastí klapne na jednotku. Mrazivý vietor so snehom šľahá tváre záchranárov a aj oni omrzajú. Jeden z nich si pri páde vykluje rameno. I jemu je potrebné pomôcť. Záchranári sa opäť objavujú jeden po druhom na Adamculi. Objavia sa aj český turisti. Vidno, že prežili strašidelnú noc. Prežili vďaka príkladnej vzájomnej pomoci. Dvaja bdeli v spacích vakoch a jeden stál pred holým nebom vystavený extrémom počasia. Prežili však najmä vďaka vyslobodeniu záchrancami. Keby sa boli pustili v noci ďalej na vlastnú päsť, zostali by pochovaní pod stenou. „Ráno bolo pre nás ďaleko, príšerne ďaleko“, vykresľovali svoje dojmy a skladali slová vďaka za záchranu. Vďaka Bohu neskončil tento výlet tragicky. Prispela k tomu výpomoc kolegov zo šiestich oblastí Horskej služby Slovenska, strediska lavinovej prevencie z Jasnej. Dobře padol chutný guláš v hoteli Primula. Náš únavný víkend skončil. Začínal pracovný týždeň. Posledný mieril domov s hrejivým pocitom, zachránili sa tri životy. Nie vždy sa to končí tak šťastne, milí naši priatelia.

Štefan Škerda

cia možná len s pomocou buzoly. Čerti sa ženú ďalej. Zelená dolina sa stáva „Mliečnou dolinou“. Skupina sa dostáva pod hrozivé preveje. Ďalej to už nejde. Každý túpne, aby sa nezopakovala situácia z Poľska, keď lavína zmietla osem záchranárov. Bola by to oše-

nechala nočná záchranná skupina. Buzola v noci výborne pomohla. Objavuje sa vetrom vyfúkaná jediná možná výstupová cesta na hrebeň. Prestrojenie do mačiek. Masy snehu strašia po pravej i ľavej strane. V Baníkovskom sedle sa odpálil prvý delobuch.

termoformi. Konečne dúšok teplého čaju, suché vetrovky, nohavice, čiapky, rukavice. Oči začínajú žiariť, sú nesmierne šťastní. Nasleduje naviazanie všetkých na laná a vytiahnutie na hrebeň. Zo sedla sú už natiahnuté fixné laná pre rýchly a bezpečný zostup.

Z KRONIKY HS ROKY 1954 - 1959

Koncom roka 1959 sme bilancovali prácu za uplynulých päť rokov. HS sa stala celoštátnou organizáciou. Prvoradou úlohou HS bolo a je všetkými možnými formami preventívnej práce vynaložiť úsilie na zníženie úrazovosti návštevníkov exponovaných horských oblastí. Materiálno-technické vybavenie však stále zaostávalo za potrebami poskytovať rýchle a bezpečné akcie ako pre zachraňovaných, tak aj pre záchrancov. Naša oblasť napríklad ku koncu roka 1959 mala k dispozícii nasledovný materiál:

- 1 záchranný čln AKIJA
- 7 kanadských saní
- 2 nosidlá
- 1 Rakúsky vozík
- 28 lavínových sond
- 2 lyže

- 2 stany
- 2 spacie vaky
- 6 horolezeckých lán
- 6 pérových vetroviiek
- 22 vetroviiek
- 5 párov lyžiarskych
- 5 párov vibram. topánok
- 6 svetrov
- 1 akumulčný reflektor
- 1 lekárnička
- 3 plecniaky

Za toto obdobie bolo urobené mnoho prospešnej a užitočnej práce v teréne. Preznačované boli všetky registrované turistické chodníky v dĺžke cca 260 km, zhotovených a v teréne postavených 78 pútačov a rozcestníkov. Pútače zhotovovali členovia sami z prírodných materiálov, bez nárokov na akúkoľvek odmenu. Dobrá spolupráca bola so Štátnymi lesmi, Správou lesného

Zomrel Ing. Ján Hudáček (1949 - 2003)

Na cintoríne v Tatranskej Lomnici sa dňa 26.10.2003 konala posledná rozlúčka s Ing. Jánom Hudáčkom. Narodil sa v Tatranskej Lomnici v rodine Vincenta Hudáčka. Jeho otec dlhé roky pôsobil ako chatár na rôznych tatranských chatách, medziiným i na Téryho chate. Rodisko Ing. Jána Hudáčka ako aj spôsob života jeho rodiny predurčil jeho vzťah k športu, k prírode, k Tatrám vôbec. Od útleho detstva sa aktívne venoval zjazdovému lyžovaniu, čo neskôr dotiahol až k záslužnému miestu v reprezentačnom mužstve. Štúdium zasvätil lesníctvu, ktorému sa neskôr venoval profesionálne po celý svoj život. Po ukončení Lesníckej fakulty Vysokej školy lesníckej a drevárskej vo Zvolene v roku 1975 nastúpil v Tatranskej Lomnici ako pracovník v ochrane prírody Tatranského národného parku.

Jeho ľudský rozmer, ochotu pomôcť človeku v núdzi, ho viedol k vstupu do dobrovoľného zboru Tatranskej horskej služby.

Dlhé roky tak aktívne pôsobil ako záchranár vo Vysokých Tatrách a keď bol v roku 1986 pracovne prevelený z Tatraskej

Lomnice na Zverovku včase rozširovania vlastného územia TANAP-u aj o oblasť Západných Tatier, Roháčov ako skúsený pracovník - odborník v ochrane prírody, v záslužnej práci, či skôr poslaní dobrovoľného člena horskej služby pokračoval aj tu v Roháčoch. Práve v tomto období ho spoznala väčšina z nás a som presvedčený, že ako človeka priateľského, ochotného, energického, zapáleného pre vec.

Takmer každá záchranná akcia začína na dome Horských Služby. Bývajúce neďaleko bol nápomocný vždy keď to bolo potrebné a za tie roky to bolo naozaj mnohokrát. V Roháčoch prežil so svojou rodinou 17 rokov vo chvíľach príjemných i náročných. V roku 1999

Janko Hudáček vážne ochorel. Nepoddal sa chorobe, no neskôr sa jeho stav opäť zhoršil a dňa 10.08.2003 nás navždy opustil.

S úctou a vďakou česť Tvojej pamiatke.

Juraj Majerčák

hospodárstva v Habovke. Poskytovali nám podľa potreby motorové vozidlá ako pre dopravu materiálu, tak aj pri záchranných akciách. Oblasť mala 45 dobrovoľných členov a dvoch pracovníkov z povolania.

Smrteľné úrazy v rokoch 1954-1959

V marci roku 1954 odrezali dvaja lyžiari lavínu pod Prvým Roháčskym plesom, ktorá strhla pod nimi prechádzajúcich dvoch lyžiarov. Jeden z postihnutých sa s pomocou vyprostil. Marie Černá z Prahy bola pod lavínou zvržená do plesa, kde sa preboril ľad a zahynula. Akcie hľadania sa zúčastnili privolaní profesionálni pracovníci HS z Vysokých Tatier a po niekoľkohodinovom hľadaní ju našiel sondou Július Andráši. Tragédia bola popudom na organizovanie činnosti HS v Západných Tatrách. 23.12.1958 padol z Volovca poľsky lyžiar, študent 5.ročníka geologickej fakulty v Krakowe Stani-

slav Malazdrejwicz. Študenti boli dvaja a na Volovci si odpáli lyže. Menovaný sa na zľadovateľom snehu pošmykol a spadol skoro až na dno Smutnej doliny. Jeho spoločník to prišiel oznámiť na Tatliakovú chatu. Hľadania sa

zúčastnili členovia HS a pohraničnej stráže. Mŕtveho našli V. Slimák a K. Halák.

15.9.1959 zostupovala dvojica starších

úrodencov z Jamnického sedla neznačkovaným terénom do Smutnej doliny. Marie Kislingrová pracovníčka KNV z Brna sa potkla a skotúľala sa takmer až do doliny. Mŕtvoľa po páde bola k nepoznaniu. Pochovaná je na Zuberskom cintoríne.

Trávnaté svahy Volovca boli návštevníkmi v minulosti podceňované. Tak v roku 1949 v lete pri výstupe zo Smutnej doliny neznačkovaným terénom, žľabom priamo na vrchol, zahynul pádom neznámy študent z Bratislavy. O lavínovom nebezpečenstve tohto terénu svedčí prípad z 1. jan. 1949, kedy v lavíne zahynul neznámy študent.

Zapísal Karol Halák

Nie len záchrana ale aj prevencia

Prvoradou úlohou každého člena Horských Služby na Slovensku je a tak i člena oblasti Západné Tatry - sever je byť nápomocným pri záchranných, pátracích či iných akciách, kde iní sa ocitnú v núdzi, prípadne v ohrození života. Nesporne však treba urobiť všetko preto, aby návštevníci Roháčov mali vytvorené podmienky pre ich čo najbezpečnejší pohyb vo vysokohorskom teréne. Od kvality vybudovaných chodníkov, cez ich stopercentné značenie až po ponuku množstva informácií o tom aká je tá - ktorá túra náročná, ako dlho ten - ktorý prechod trvá. To všetko napomáha predísť zablúdeniu turistov, neskorým nočným návratom vo fyzickom i psychickom vyčerpaní, vôbec

úrazom. Dobrovoľní členovia Horských Služby na Slovensku oblasti Západné Tatry - sever si to dobre uvedomujú a tak predovšetkým z ich iniciatívy, v súčinnosti so ŠL TANAP-u, Ochranný obvod Zverovka, boli v priebehu leta vymenené štyri pútače, na ktorých dnes návštevníci Roháčov majú vytvorené podmienky pre ich čo najbezpečnejší pohyb vo vysokohorskom teréne. Od kvality vybudovaných chodníkov, cez ich stopercentné značenie až po ponuku množstva informácií o tom aká je tá - ktorá túra náročná, ako dlho ten - ktorý prechod trvá. To všetko napomáha predísť zablúdeniu turistov, neskorým nočným návratom vo fyzickom i psychickom vyčerpaní, vôbec

Juraj Majerčák